

समुच्च

“अपां समीपे नियतो नैकं विधिमास्थितः ।
सावित्रीमप्यधीयत गत्वारण्यं समाहितः ॥”
समीपता, स्त्री, नैकम् । समीपत्वम् । सामीप्यम् ।
समीपशब्दात् तत्प्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥
समीपः, त्रि, (सम + “गहादिभ्यश्च” १।२।
१३८। इति छः ।) समसम्बन्धी । तुल्यका-
रणकः । समशब्दात् शीघ्रप्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥
समीरः, पुं, (सम्यगोर्त्ते गच्छतीति । सं + ईर
गतौ + कः ।) वायुः । इत्यमरः । १।१। ६५ ॥
(यथा, माघे । ४। ५४ ।

“समीरशिग्रिः शिरःसु वसतां
सतां जवनिना निकामसुखिनाम् ॥”
शमीरुचः । इति राजनिर्घण्टः ॥
समीरणः, पुं, (समीरयतीति । सम + ईर + लुट् ।)
वायुः । (यथा, कुमारः । १। ८ ।

“यः पूरयन् कौचकरम्भभागान्
दरीमुखोत्थेन समीरणेन ।
उन्नास्यतामिच्छति किन्नराणां
तानप्रदायित्वमिवोपगन्तुम् ॥”
मखकः । इत्यमरः । २। १७६ ॥ पथिकः । इति
मेदिनी ॥ (स्त्री, सं + ईर + लुट् ।) प्रेरणम् ।
यथा, महाभारते । ८। ८४। २३ ।

“शराभिघाताच्च रुषा च राजन्
खया च भासास्त्वमीरणश्च ॥”
प्रेरके, त्रि, यथा, हरिवंशे । १०२। २२ ।
“सोऽपि वत् पाण्डुराभासस्तत्कालं ज्ञातिभिरुतः ।
वनान्तरगतो रामः पानं मदसमीरणम् ॥”
समुखः, त्रि, (मुखेन सह वर्तमानः ।) वागी ।
वावदूकः । इति हेमचन्द्रः ॥

समुचितः, त्रि, सम्यगुचितः । उपयुक्तः । यथा,—
“वदामस्त किंवा जननि वयस्यैर्जडधियो
न घाता नापीशो हरिरपि न ते वेति परमम् ।
तथापि त्वद्वक्तिर्मुखरयति चास्माकमसिते
तदेतत् चन्त्यं न खलु पशुरोषः समुचितः ॥”

इति तन्त्रसारदृष्टप्रामाण्यम् ॥
समुच्चयः, पुं, (सं + उत + चि + अच् ।) समा-
हारः । इत्यमरः । ३। २। १६ ॥ यथा,—
“राशौ द्वयोर्वहूनाश्च समाहारः समुच्चयः ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, कुमारः । १। ४६ ।

“सर्वोपमाद्रव्यसमुच्चयेन
यथाप्रदेशं विनिवेशितेन ।
सा निर्मिता विश्वरूपा प्रयन्ता-
देकस्वसौन्दर्यदिङ्मयेव ॥”

समुच्छेदः, पुं, विनाशः । संपूर्णपूर्वच्छेदधातो-
र्ध्वप्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥ (यथा, किराते । ११। ४६ ।
“वृक्षज्ज्वालिमनुहुत समुच्छेदेन विद्धिषाम् ।
निर्व्याणमपि मन्त्रोद्भवन्तरायं जयश्रियः ॥”)
समुच्छ्रयः, पुं, (सं + उत + श्रि + अच् ।) विरोधः ।
उत्सृष्टः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । ६। २० ।
“कनकयूपसमुच्छ्रयशोभिणो
वितमसा तमसासरयूतटाः ॥”)

समुत्स

समुच्छ्रायः, पुं, समुच्छ्रयः । समुत्पूर्वप्रधातोर्ध्व-
प्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥
समुच्छ्रितः, त्रि, उच्चैः । समुत्पूर्वप्रधातोः
क्तप्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥
समुत्क्षितः, त्रि, (सम + उज्झ उत्सर्ग + क्तः ।)
त्यक्तः । इत्यमरः । ३। १। १०७ ॥
समुत्क्रमः, पुं, ऊर्ध्वगमनम् । समुत्पूर्वक्रमधातो-
रलप्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥

समुत्क्रोशः, पुं, (समुत्क्रोशतीति । सं + उत +
क्रुश + अच् ।) क्रूररपची । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (भावे घञ् ।) उच्चैःशब्दश्च ॥
समुत्थः, त्रि, (समुत्तिष्ठतीति । सं + उत +
स्था + क्तः ।) समुद्भवः । समुत्थितः । समुत्-
पूर्वस्थाधातोर्ध्वप्रत्ययेन नियन्त्रम् ॥ (यथा,
मनुः । ७। ४५ ।

“दृष्टं नमसमुत्थानि तथाष्टौ क्रोधजानि च ।
यसनानि दुरन्तानि प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥”
समुत्थानं, स्त्री, -(सम + उत + स्था + लुट् ।)
समुद्योगः । (यथा, महाभारते । ३। ३२। ७।
“सर्वे हि स्वं समुत्थानमुपजीवन्ति जन्तवः ।
अपि धाता विधाता च यथायमुदके वकः ॥”)
याधीनां निर्णयः । इति मेदिनी ॥ (यथा,
मनुः । ८। २८७ ।

“अज्ञावपीडनायाश्च ब्रह्मशोणितयोस्तथा ॥
समुत्थानवयं दाप्यः सर्वदण्डमथापि वा ॥”
ऊर्ध्वगमनम् । सम्यक्प्रकारेण उत्थानम् ॥ उत्तो-
लनम् । यथा,—
“इन्द्रध्वजसमुत्थानं प्रमादान्न कृतं यदि ।
तदा द्वादशमे वर्षे कर्त्तव्यं नान्तरा पुनः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

समुत्थितः, पुं, (सम + उत + स्था + क्तः ।) सम्य-
गुत्थितः । यथा,—
“समुत्थितस्त्वं अवगाढपादे
यद्वाणं पूजां भगवन्नमस्ते ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वे श्रुक्तोत्थानपूजामन्त्रः ॥
समुत्पन्नः, त्रि, (सम + उत + पद् + क्तः ।) समु-
द्भूतः । यथा,—
“पुस्तकस्था च या विद्या परहस्तगतं धनम् ।
कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्वनम् ॥”
इति चाणक्यम् ॥

समुत्पिङ्गः, त्रि, (सम + उत + पिङ्गि हिंसायाम्
+ अच् ।) अत्यन्तयाकुलः । यथा,—
“उत्पिङ्गलसमुत्पिङ्गपिङ्गला भ्रष्टमाकुले ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

समुत्पिङ्गः, पुं, (सम + उत + पिङ्ग + पचाद्यच् ।)
भ्रष्टमाकुलसैन्यम् । इत्यमरः । २। ८। ६६ ॥
समुत्सुकः, त्रि, (सम्यगुत्सुकः ।) सम्यगुत्सुकितः ।
इति हेमचन्द्रः । उत्सुकशब्दार्थदर्शनात् ॥ सम्य-
गुत्सार्थोद्भूतः । इत्यमरे उत्सुकशब्दार्थ-
दर्शनात् ॥ (यथा, रघुः । १। ३३ ।
“तस्यामात्राशुखायामात्राजम्भससुत्सुकः ।
विशन्वितफलैः कालं स निनाय मनोरथैः ॥”)

समुद्ग

२७७

समुदक्तं, त्रि, (समुदक्यते स्मेति । सम + उत +
अनृच + क्तः ।) उद्धृतम् । कृपादेरुद्धृत-
जलादि । इत्यमरः । ३। १। ६० ॥

समुद्भूतः, त्रि, (सम + उत + भू + क्तः ।) समुत्-
पन्नः । यथा, देवीमाहात्म्ये ।
“साव्रीचान् सुरान् सुभूमवद्भित्तयतेऽच का ।
शरीरकोषतश्चास्याः समुद्भूताववीक्ष्वा ॥”
समुदयः, स्त्री, (सम + उत + इण् + अच् ।)
लम् । यथा,—

“सामर्थ्यं तनु कल्पते समुदये विषं कुटुम्बं ततो
विक्रान्तिं सहजं तृतीयभवने योषश्च सधि-
नयेत् ॥”

इत्यादि ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
समाङ्गीचक्रान्तर्गतचतुर्थनाडी । सा तु जन्म-
नक्षत्रावधिकाष्टादशनक्षत्ररूपा । तत्प्रयोगः ।
सामुदायिकम् २ । यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।
“जन्मर्त्तं कर्म ततो दृष्टमं सांघातिकं
योऽदृष्टमम् ।

समुदयमष्टादशमं विनाशसंज्ञं त्रयोविंशम् ॥
सन्तप्ते सामुदायिके मित्रभूत्यर्थसंनयः ॥”
समुदयः, पुं, (सम + उत + इण् + अच् ।) समुद्भवः ।
इत्यमरः । २। ५। ४० ॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे । १०। १६६ ।

“तमुपाजग्मतुस्तौ च सेनासमुदयान्वितौ ।
तं विज्ञायेव संबन्धं मुदा दुहितवत्सलौ ॥”
युद्धम् । (यथा, महाभारते । ६। ११३ । ४४ ।
“द्रीणः पाञ्चालपुत्रेण समागम्य महारथे ।
महासमुदयं चक्रे शूरेः सन्नतपर्वभिः ॥”)
समुद्गमः । इति मेदिनी । दिवसः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

समुदागमः, पुं, (सम + उत + आ + गम + घञ् ।)
समन्ताज्ज्ञानम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
समुदाचारः, पुं, (सम + उत + आ + चर +
घञ् ।) आश्रयः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
समुदायः, पुं, (सम + उत + अय + घञ् ।)
समूहः । युद्धम् । इत्यमरः । २। ५। ४० ;
२। ८। १०६ ॥ पृष्ठस्थायिवलम् । इत्यजयः ॥
समुच्छ्रयः । इति मेदिनी ॥

समुदितः, त्रि, सम्यक्प्रकारेण कथितः । संपूर्ण-
वदधातोः क्तप्रत्ययेन नियन्त्रम् । उदयं प्राप्तः ।
समुद्भूतः । संपूर्णपूर्वप्रधातोः क्तप्रत्ययेन
नियन्त्रम् ॥
समुद्गः, पुं, (समुद्गच्छतीति । सम + उत + गम् +
अन्येष्वपीति ङः ।) सम्पुटकः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे । २। ६९। ७५ ।
“शुक्रांश्चन्दनकल्पांश्च समुद्गव्वतिष्ठतः ॥”
मुद्गं न सह वर्तमानः ।) मुद्गसहितश्च ॥

समुद्गकः, पुं, (समुद्ग एव । स्वार्थे कन् ।) सम्पुटकः ।
इत्यमरः । २। ६। ३६ ॥ सोपद्रा इति ख्याते ।
समुद्गच्छतीति घनजनाहमादेरिति ङे समुद्गः
ततः स्वार्थे कः । सम्पुटति ह्यङ्गेः संश्लिष्टो भवति
सम्पुटकः । पुट शि शिषे इजुप्लवत् कः ततः